

[Gudme.]

lejlighed til at behandle i udvalget, på samme måde som vi i fjor, da hyrevognsloven var til behandling i trafikudvalget, også dér fik lejlighed til at behandle indholdet af bekendtgørelsen.

Jeg vil som før nævnt sige, at det, som ministeren her foreslår, er nogle små gode forbedringer, men jeg vil på den anden side tilføje, at jeg tror ikke, de er tilstrækkelige. Jeg tror, at vi i de forløbne måneder, før loven trådte i kraft, mens man var ved at indarbejde den ude i kommunerne, og nu efter at den er trådt i kraft, har fået så mange klagemål og berettigede klagemål fra dem, der blev ramt af loven, fra erhvervsudøvere inden for hyrevognsfaget, at der må være mere at ændre end de to ting, der nu står i lovforslaget og de par punkter, der er indføjet i bekendtgørelsen, og som i særdeleshed drejer sig om bestillingskontorer.

Jeg er klar over, at ministeren har holdt sig inden for disse lidt snævre rammer, bl. a. fordi Kommunernes Landsforening efter at være spurgt har advaret imod at ændre loven yderligere. Det er jo sådan, at når man først én gang har fået et område at forvalte — og det gælder også kommunerne nu — så kan der være en vis modvilje mod at give noget af det fra sig. Jeg tror alligevel, det var rigtigere, at vi med det samme med et snuptag tog noget af det, man ved loven i fjor gav til kommunerne, fra kommunerne igen. Det kan vi imidlertid få lejlighed til at se på i udvalget.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med en ønskeseddel, men jeg synes, der er flere punkter, som må med, før vi kan sige, at denne hyrevognslov har nogen chance for at virke blot nogenlunde tilfredsstillende.

Juul-Madsen (KF):

Ligesom det ærede medlem hr. Gudme finder jeg, at den hyrevognslov, vi fik vedtaget sidste år, var og er en dårlig lov. Det er en lov, der bevirker, at dette område, som ellers gerne skulle være levende og mobilt, nødvendigvis må administreres meget stift og efter retningslinjer, der klipper en hæl og hugger en tå, al den stund der er overordentlig stor forskel på storbyområderne og de kommuner, der udgør størstedelen af landet, og som, uanset om indbygger-

antallet er 20.000, derunder eller derover, udgør de store områder i landet.

I den forstand er ministerens lovforslag en skuffelse. Jeg havde håbet, at når ministeren tog et initiativ, ville hun ikke alene smidiggøre nogle ting i loven og i bekendtgørelsen, men hun ville også i højere grad have liberaliseret den lov, som vi altså er flere der er meget utilfredse med.

Det er imidlertid ikke sket, så jeg må kommentere det lovforslag, ministeren har lagt på folketingets bord, og jeg skal indledningsvis sige, at for så vidt angår nr. 1, så er det en klar forbedring, som mit parti kan tiltræde. Det var og er en urimelighed, at de køretøjer, man bruger ude i et stort antal kommuner landet over til mange forskellige formål, kun skulle kunne bruges til hyrevogne, hvis de er indregistreret som hyrevogne. Ministeren har selv i det udkast, der er sendt til et folketingsudvalg, oplyst herom.

Derimod er jeg skuffet over, at ministeren ikke i forbindelse med, at hun alligevel rører ved det, der står i nr. 2, refererende til § 73 c, stk. 1, helt anderledes har taget fat på at bygge denne paragraf om. Efter min opfattelse er der mange urimeligheder i denne paragraf, og denne paragraf bevirker et meget fast og stift system. Sådan en ting som, at det er forbudt at standse uden for de anviste holdepladser for at søge hyre, er noget, der er overordentligt, for ikke at sige umuligt vanskelig at administrere.

Dertil kommer, at jeg havde håbet, at ministeren ville have taget lidt mere håndfast på hele problemet med bestillingskontorerne, således som de administreres efter gældende lovgivning og gældende bekendtgørelse. Jeg er klar over, at ministeren forsøger at smidiggøre dette punkt så meget som muligt, men jeg kan ikke ved gennemlæsning af ministerens lovforslag og det aktstykke, der er sendt til et folketingsudvalg, se, at man på en rimelig måde løser de meget urimelige problemer, der er skabt, og som også i fremtiden vil opstå omkring den måde, hvorpå begrebet bestillingskontorer skal administreres efter den lov, vi nu engang har, og også efter den ændring, som ministeren foreslår. Vi har set eksemplerne i Fredericia og i Ålborg; og de er skræmmende. Der er også andre eksempler, og jeg mener, at man i langt højere grad her burde